

ADOLFOVI HOFFMEISTROVI

Bratislava 13. januára 1947

Milý Ado!

Píšem Ti síce v úradnej veci, ale na súkromnú adresu. Do Tvojich rúk podala na VI. odbor Ministerstva informácií Umelecká a vedecká rada návrhy vo veci kultúrnych pridencov. Zásady formulované v tomto návrhu sú nepochybne správne, no s jednotlivými konkrétnymi návrhmi nemôžem nijakým spôsobom vysloviť súhlas, ostatne, i u nás budú v rozpakoch, keď sa nad vecou vážne zamyslia. UVR navrhuje totiž, aby pri veľvyslanectve v Paríži funkcia druhého kultúrneho pridelenca bola daná Vladovi Reiselovi, pri veľvyslanectve vo Washingtone bola zverená funkcia kultúrneho pridelenca Klementovi Šimončičovi a v Budapešti bol kultúrnym pridencom básnik Rudolf Fabry.

Už tá okolnosť znehodnocuje tieto návrhy, že náhodne — nie celkove — sa prizerá na obsadzovanie miest kultúrnych pridencov na zahraničných zastupiteľských úradoch. Ale i keby toto nebolo... Neviem, ako sa osvedčuje Vlado Reisel v terajšej svojej funkcii. A bez ocenenia doteraz vykonanej práce sotva možno prichodiť s návrhom na jeho menovanie za druhého kultúrneho pridelenca v Paríži. Pokiaľ ide o Klementa Šimončiča, považoval by som za dôležitejšie, keby chlapec prišiel na nejaký čas sem, poznal našu problematiku a potom poprípade bol poslaný nazad do Ameriky. Šimončič nebol v Európe totiž už 8 rokov. Takisto treba sa pozastaviť nad návrhom, podľa ktorého Fabry by mal byť naším pridencom v Budapešti.

Bol by som Ti povďačný, keby ste sa predbežne týmito návrhmi nezapodievali. Minister Kopecký mi svojho času povedal, že mi pošle návrhy na menovanie slovenských ľudí do zahraničia, ktoré na úrade má, aby som sa o nich vyjadril. Buď taký dobrý,

posúr túto vec, aby sme ju už raz mohli vybaviť a aby už viacej otázka pridencov nestrašila.

Vo veci profesúry p. Vochoča nemám ešte správu od dekanátu Právnickej fakulty; kadenáhle ju dostanem, ihneď Ti napíšem.

Porúčam sa Ti s úctou

Tvoj
L. Novomeský

JUDr. Adolf Hoffmeister (1902—1973), povolaním advokát (do 1938), člen skupiny Devětsil, básnik, prozaik, dramatik, publicista, karikaturista, maliar. R. 1939 emigroval do Francúzska, neskôr do USA. Po oslobodení prednosta odboru pre kult. styky so zahraničím na Min. informácií. V r. 1948-51 veľvyslanec v Paríži, neskôr profesor na Vys. škole umel.-priemys. Priateľ Novomeského od polovice dvadsiatych rokov.

Vladimír Reisel (nar. 1919), nadrealistický, neskôr social. realistický básnik, prof. na obch. akadémii. Po oslobodení redaktor Pravdy, prac. MZV v Prahe, tlačový atašé na čs. veľvyslan. v Paríži. Od r. 1952 redaktor časopisu Život, v r. 1973-87 šéfredaktorom SP. Reisel sa zrejme na Zamini osvedčil.

Klement Šimončíč patril medzi najbližších spolupracovníkov M. Bakoša pri organizovaní činnosti skupiny nadrealistov. Do vlasti sa už nevrátil, prednášal na kolumbijskej univerzite.

Rudolf Fabry za pridelenca do Budapešti nešiel.

Novomeský sa o návrhu UVR dozvedel len prostredníctvom G. Husáka, ktorý mu poslal list UVR z 30. XII. 1946 (do Varšavy navrhovala Jozefa Brandobura (1908—1976), redaktora rozhlasu v Košiciach, neskoršieho prekladateľa z francúzštiny). 13. I. mu poslal odpis listu Hoffmeisterovi s tým, aby ho považoval za „dôverný“.